

дарѣѣ на свѣта, ако ся оженеше за единаѣ такавѣ бѣсенѣ женѣ, която ще го направи да умрѣ безѣ врѣме. „Да вы не ѣ грыжа, му отговори дворянинѣтъ; защото подирѣ единаѣ мѣсецѣ азѣ щѣ направѣ тази женѣ тѣѣ кротка като ягне.“ Свадбата прочее и вѣнчаніето стана въ кѣщѣтъ на женѣтъ около четири часа вечерѣта. Подирѣ вѣнчаніето, тя поиска да влѣзне въ одаѣтъ си за да ся прѣмѣни, защото чекаше едно голѣмо дружество, което бѣше калесала на вечерѣ. Тя ся твърдѣ смая когато ѣ каза, че не ѣ нужно да ся прѣмѣнва, пощо той бѣше рѣшилѣ да ѣ води за вечерѣ въ своя чифлѣкъ, който бѣше четири милы далечѣ отѣ тамо.

„Отистина, Господине, му рѣче жена му, луди ли сте выѣ? мигарѣ забравихте че сме калесвали и очекваме гостіе? — Не щѣ ви давамѣ никаквѣ смѣткѣ на работытъ си, ѣ отговори мѣжѣ ѣ; навыкнете ся да мя слушате безѣ противорѣчіе, господжо. Скоро обядете коня.“ Жената разгнѣвена каза на мѣжа си, че той можеше да ся отиде самичакѣ, и че вѣроятно тя не щеше да търгне за тамо. Дворянинѣтъ безѣ да помѣрдне на самѣ на тамѣ повыка четворицата си слугы, които бѣше довелѣ съ себе си, и имѣ каза: „Ако господжата не бы щела да обязди съ добромѣ коня, выѣ ѣ вѣржете на коня. Жената разсѣрдена извѣнѣ себе си, като ся видѣ че не бѣше по-силна, та да ся опира, качи ся на коня и блюваше хиляды попрѣжны противѣ мѣжа си. Докать траяше туй, едно кученце, което той много обычаше, дойде и му вѣртеше опашкѣ. „Махни ся, му рѣче той, не съмѣ расположенѣ да пріімамѣ твоитѣ галеніета.“ Горкото туй кученце го не слушаше, но дойде и второй пѣтъ да му ся погали. „Охѣ! му казва той, незнаешѣ ли,